

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 86/18
Люксембург, 19 юни 2018 г.

Решение по дело C-15/16
Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht/Ewald Baumeister

Не цялата информация, съдържаща се в преписката на орган за финансов надзор, непременно е поверителна

Информацията, която е могла да представлява търговска тайна, поначало губи поверителността си, когато е отпреди пет или повече години

Г-н Ewald Baumeister е сред инвеститорите, увредени от действията на германското дружество „Phoenix Kapitaldienst“, чийто търговски модел се базира на пирамидална схема, съставляваща измама. През 2005 г. е открито производство по несъстоятелност по отношение на Phoenix, като това дружество е прекратено и понастоящем е в ликвидация.

Г-н Baumeister иска от Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (Федерална служба за надзор върху финансовите услуги) да му предостави достъп до някои свързани с Phoenix документи, като становище от специален одит, доклади на одиторите, документи за вътрешно ползване, доклади и кореспонденция, получени или изготвени от същата служба в рамките на надзорната дейност, отнасяща се до Phoenix. След като Bundesanstalt отказва да му предостави достъп до тези документи, г-н Baumeister се обръща към германските съдилища.

При тези обстоятелства Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд, Германия) моли Съда да уточни обхвата на Директивата относно пазарите на финансови инструменти¹, съгласно която компетентните органи имат задължение за професионална тайна и нямат право, освен в изчерпателно изброени от Директивата случаи, да разкриват получената от тях поверителна информация.

С днешното си решение Съдът най-напред постановява, че **нито цялата свързана с поднадзорното предприятие информация**, предадена от него на компетентния орган, нито всички съдържащи се в преписката относно надзора изявления на този орган (включително кореспонденцията му с други институции), **представяват безусловно поверителна информация, която попада в обхвата на задължението за запазване на професионална тайна.**

Като поверителна следва да бъде квалифицирана информацията, която, първо, не е публична, и второ, разгласяването на която би могло да накърни или интересите на предоставилия я, или интересите на трето лице, или пък безпроблемното функциониране на системата за контрол върху дейността на инвестиционните посредници, въведена с Директивата.

На следващо място Съдът уточнява, че **информацията, която е могла да представлява търговска тайна, по принцип губи поверителността си, когато датира отпреди пет или повече години.** По изключение случаят може да е различен, когато страната, която се позовава на поверителността, докаже, че въпреки давността си тази информация все още е съществен елемент на търговското ѝ положение или на това на трети засегнати лица. Съдът

¹ Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 247).

обаче отбелязва, че такива съображения не са валидни за информацията, поверителността на която би могла да бъде обоснована с причини, различни от важността ѝ за търговското положение на съответните предприятия, като например информацията за прилаганите от компетентните органи методи и стратегии за пруденциален надзор.

Съдът също така установява, че предвидената от Директивата обща забрана за разгласяване на поверителна информация визира информацията, която трябва да бъде квалифицирана като поверителна при разглеждането на искането за разгласяване, независимо как е квалифицирана тази информация към момента, в който е била предадена на компетентните органи.

На последно място, Съдът подчертава още, че **държавите членки имат свободата да разширят защитата срещу разгласяване до цялото съдържание на преписките на компетентните органи относно надзора**, или обратно, да допуснат достъпа до информацията, притежавана от компетентните органи, която не е поверителна по смисъла на Директивата. Всъщност единствената цел на Директивата е да задължи компетентните органи по принцип да отказват разгласяването на поверителна информация.

В настоящия случай Bundesverwaltungsgericht следва да провери дали притежаваната от Bundesanstalt информация, чието разгласяване е било поискано от г-н Baumeister, попада в обхвата на задължението за професионална тайна, което този орган е длъжен да спазва съгласно Директивата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Нанчо Нанчев ☎ (+352) 4303 4293.